

JAK STAŘEČEK VYZRÁL NAD ČERTEM

V údolí řeky Doubravy najdete jeskyni ve skále, ve které kdysi dávno žil starý poustevník. Měl rád klid a ticho přírody, žil skromně a dodržoval pústy přesně podle toho, jak mu jeho víra nakazovala.

Tak si tam poustevník spořádaně žil, dokud si ho nevšiml čert. A tenhle čert si vzal do hlavy, že bude toho poustevníka zlobit a svede ho ke hříchu. Pro začátek se rozhodl, že mu zkaží púst, během kterého si poustevník odřikával všechny dobroty a jedl jen tvrdý chléb a zapíjel ho vodou.

Právě když poustevník takto skromně snídal, objevil se před ním čert. Na kamenném stole před jeskyní se začaly objevovat ty největší laskominy a lahůdky, že by se z nich každému člověku sbíhaly sliny.

„Dej si, příteli,“ vyzýval poustevníka čert s potouchlým úšklebkem na tváři. „Podívej se na ty lahůdky. Proč nedopřát žaludku potěšení? Nestyd' se a pusť se do toho!“

Poustevník zavrtěl hlavou. Jeho břicho kručelo a skučelo nad těmi dobrotami, ale poustevník se ovládal dobře a čertovu pokoušení odolal. Čert pokrčil rameny a zmizel a s ním i všechno to jídlo.

Od té doby ubohý poustevník takto trpěl každý den. Čert mu nabízel ta nejlepší jídla, jaká si lze představit a tajně doufal, že se mu podaří poustevníka nalákat. A jakmile stařec ochutná, zhřeší a on si ho odnese do pekla. Ale poustevník pořád odolával.

Jednou, když už se jeho muka zdála nesnesitelná, postěžoval si v místním kostele panu faráři.

„Drahý synu, možná bych věděl, jak ti pomoci,“ povídal farář a vypravil se s poustevníkem k jeho jeskyni. Cestou mu radil, co má udělat.

Farář zapálil svícený olej, opálil špičku klacku a tím klackem nakreslil na kamennou lavici tři křížky. Rozloučil se s poustevníkem a popřál mu hodně štěstí.

Těsně před obědem se zase objevil čert a prostřel kamenný stůl. Opět vybral skvělá jídla a ještě lahodnější pití než posledně.

„Pojd', poustevníku, ochutnej ta lahodná jídla! To všechno jsem přinesl pro tebe.“

„Tak dobře,“ povídá poustevník. „Ale samotnému by mi nechutnalo. Víš co? Sedni si tady naproti mně a sníme to spolu. Však je dost pro oba!“

Čert se zaradoval, promnul si ruce a posadil se na lavici. Najednou to pod jeho chlupatým zadkem zasyčelo. Sedl si totiž na tři svícené křížky. Čert zařval, až se stromy otráslý a šišky z nich opadaly, zmizel a zbyl po něm jen smrad. A už se nikdy znovu neukázal.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyslo: 8. 4. 2026

Ilustrace: Testárka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

467

SIHÁČEK

duben 2026

Jak to zvládáme

CO SE STALO

25. 3. — bylo stále jasno a teplo. Začali jsme venku, a schůzku zakončili v klubovně.

Venku jsme hledali heslo pro dnešní den, lístečky byly na kolíčcích, a šifra byly kočky a psi, všichni zjistili že je to morseovka a získali spojení – PŘES PRŮRVU.

Úkol pro dlouhodobou hru, byla cesta po deskách — dvojice musela přendávat desky tak, aby na nich prošla kolem čtyř tyčů, na které navazovala lodní smyčku.

Potom jsme zvládli dovednost zapálení svíčky, svíčky byly hřbitovní, zapálit obě se podařilo skoro všem, jen Adam ještě musí získat zkušenost...

Potom jsme si připomněli, jak funguje buzola (střelka VŽDY NA SEVER!), a vyzkoušeli si najít několik azimutů.

Pak měly roli ringa, zkoušeli jsme si házet a chytat, a nakonec si (rozdělení na dva týmy) zahráli zápas RINGOBALU. Branky jsou lavičky, kdo má ringo NEBĚHÁ! Takže se musí přihrávat (ano přihrávat, ne předávat...).

V klubovně jsme pak odehráli tři tahy na plánu, rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu a připomněli sobotní »Jarní výšlap«. Před závěrem jsme si ještě na chvíli venku zahráli si tři kola schovávané, a pak se sbalili, a šli domovů.

1. 4. — bylo zataženo a jemně kapaly kapky. Začali jsme venku, a skončili v klubovně.

Venku jsme zahájili hledáním ‚hesla pro dnešní den‘, s buzolou pomocí Azimutové hvězdice. Podle seznamu azimutů vychází z jednoho místa. Ve směru byla vždy jedna slabika. Ten, kdo správně doplnil, získal slovo – KOORDINACE.

Začalo poprchávat a my se přesunuli do klubovny. Dnešní úkol pro dlouhodobou hru souvisel s koordinací, a bylo to točení myšokuličkou ve vycpávkách. Bylo nutné splnit tři části — točit svíse po dobu 20 vteřin, překlopit na vodorovné

točení, a zastavit kuličku, aby neupadla na zem...

Následovala velikonoční sekce. Na přelomu týdnů vyvrcholily velikonoční svátky, a tak jsme se věnovali tvorbě velikonočních ozdob. Byly připravené šablony (kuřátko, zajíček), a každý je obtáhnul, vymaloval a vystříhnul, a nakonec připevnil na špejli...

Výsledek našeho snažení si už můžete prohlédnout » v galerii «
Potom jsme uklidili odehráli tři tahy na plánu, rozdali si »lístek na víkendové akce«, vyhlásili vítěze březnového bodování — gratulujeme Kubovi, a rozdali si šušně za březzen.

Nakonec jsme si sbalili věci, a vydali se k domovům.

půlčik

velikonoční ozdoby

Velikonoce

svátky vzkříšení a jara se každý rok nekona-
jí ve stejné dny. Velikonoční neděle připadá
na první neděli po prvním jarním úplňku. Pokud
úplněk nastane v neděli, slaví se Velikonoce až
následující neděli. První jarní úplněk je ten,
který nastane 21. března nebo po něm.

co vytvořil Damián

co vytvořil Adam (s pomocí)

co vytvořil Kuba

co vytvořil Sam

co vytvořil Lukáš

co vytvořil Horza

co vytvořil Seba

co vytvořil Pavlík

